οίνων και των οίνων που παράγονται στην Κοινότητα των Δέκα, χωρίς καμιά συγκεκριμένη ένδειξη ότι συντρέχει υπαρκτός κίνδυνος ανατροπής της ισορροπίας ή διαταράξεως της αγοράς.

2. Κατά το άρθρο 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης, μόνο η παράβαση ουσιώδους τύπου μπορεί να οδηγήσει στην αναγνώριση της έλλειψης νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης. Ως τέτοια παράβαση δεν μπορεί να θεωρηθεί η μη ανταποκρινόμενη στην πραγματικότητα αναφορά των αιτιολογικών σκέψεων κανονισμού εκδιδόμενου κατά τη διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης στη γνώμη της επιτροπής αυτής, σε περίπτωση που η τελευταία, καίτοι νομοτύπως επιληφθείσα, δεν διατύπωσε γνώμη, σύμφωνα δε με το βασικό κανονισμό για την οικεία κοινή οργάνωση αγοράς, η Επιτροπή είναι απολύτως ελεύθερη να εκδώσει τα σκοπούμενα μέτρα με δική της ευθύνη.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση 128/86 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. *Νομικό πλαίσιο*

1.1. *Πράξη προσχώρησης*

Ο μηχανισμός των ρυθμιστικών ποσών προβλέπεται στο άρθρο 123 της πράξης για τους όρους προσχώρησης του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ L 302 της 15.11.1985, σ. 23). Η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού ορίζει ότι οι επιτραπέζιοι οίνοι, ορισμένοι οίνοι ονομασίας προελεύσεως και άλλα προϊόντα του αμπελοοινικού τομέα που ενδέχεται να προξενήσουν διαταραχές στην αγορά, τα οποία προέρχονται από την Ισπανία και για τα οποία καθορίζεται τιμή αναφοράς στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αγοράς, υποβάλλονται στο μηχανισμό αυτό κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα υπό τη σύνθεση που είχε στις 31 Δεκεμβρίου 1985 (στο εξής: Κοινότητα των Δέκα). Η παράγραφος 2, στοιχείο α), του ίδιου άρθρου διευκρινίζει ότι για τους επιτραπέζιους οίνους εισπράττεται ρυθμιστικό ποσό ίσο προς τη διαφορά μεταξύ των τιμών προσανατολισμού στην Ισπανία και στην Κοινότητα των Δέκα· ωστόσο, το ύψος του ποσού αυτού μπορεί να προσαρμόζεται, κατά τη διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση των τιμών της αγοράς, εκτιμώμενη για κάθε κατηγορία οίνου και σε συνάρτηση με την ποιότητά τους. Σχετικώς, μια κοινή δήλωση σχετική με την εφαρμογή του ρυθμιστικού ποσού για τους επιτραπέζιους οίνους, προσαρτημένη στην πράξη προσχώρησης, διευκρινίζει περαιτέρω ότι « η προσαρμογή του ρυθμιστικού ποσού για να ληφθεί υπόψη η κατάσταση των τιμών της αγοράς θα πραγματοποιηθεί λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές τιμές ορισμένων τύπων του προϊόντος σε συνάρτηση με την ποιότητα και τη συσκευασία τους, πράγμα το οποίο θα πρέπει να οδηγήσει σε μείωση του ρυθμιστικού ποσού σε συνάρτηση με την υψηλότερη τιμή αυτού του τύπου οίνων » (ΕΕ L 302, σ. 482). Η παράγραφος 2, στοιχείο β), του άρθρου 123

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

προβλέπει, εξάλλου, ότι για ορισμένους οίνους ονομασίας προελεύσεως και για τα άλλα προϊόντα τα οποία ενδέχεται να προξενήσουν διαταραχές στην αγορά, μπορεί να οριστεί ρυθμιστικό ποσό σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης και ότι το ρυθμιστικό αυτό ποσό προκύπτει από εκείνο που εφαρμόζεται στους επιτραπέζιους οίνους, κατά τρόπο που θα καθοριστεί.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 123 ορίζει ότι « το ρυθμιστικό ποσό [ανώτατο όριο του ρυθμιστικού ποσού] καθορίζεται σε επίπεδο το οποίο εξασφαλίζει συνθήκες μεταχείρισης όχι λιγότερο ευνοϊκές από τις ισχύουσες υπό το καθεστώς πριν την προσχώρηση ». Το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου προβλέπει ότι « προς το σκοπό αυτό, το ρυθμιστικό ποσό υπολογίζεται κατά τρόπο τέτοιο ώστε το ποσό που προκύπτει, προσαυξάνοντας την τιμή προσανατολισμού που εφαρμόζεται στην Ισπανία για το σχετικό προϊόν κατά το ρυθμιστικό ποσό και τους δασμούς που εφαρμόζονται σε αυτό, να μην υπερβαίνει την τιμή αναφοράς που ισχύει για το προϊόν κατά τη διάρκεια της οικείας περιόδου εμπορίας ». Η παράγραφος 4 του άρθρου 123 παρέχει τη δυνατότητα να επιβληθεί ρυθμιστικό ποσό και στις εισαγωγές από την Κοινότητα των Δέκα προς την Ισπανία.

1.2. *Γενικές εκτελεστικές διατάξεις*

Βάσει του άρθρου 89, παράγραφος 1, της πράξης προσχώρησης, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 480/86, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων εφαρμογής του μηχανισμού των ρυθμιστικών ποσών που ισχύουν κατά τις συναλλαγές ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα μεταξύ της Κοινότητας των Δέκα και της Ισπανίας (ΕΕ L 54, σ. 2). Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού διευκρινίζει το στόχο των ρυθμιστικών ποσών, που είναι « να αποφευχθούν διαταραχές στην αγορά της Κοινότητας, με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985, χωρις συγχρόνως να θίγεται το παραδοσιακό ρεύμα συναλλαγών των προϊόντων που αναφέρονται ανωτέρω ». Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού προβλέπει ότι το ρυθμιστικό ποσό για κάθε τύπο επιτραπέζιου οίνου, « για κάθε περίοδο εμπορίας, ισούται με τη διαφορά μεταξύ της τιμής προσανατολισμού που καθορίζεται για την Κοινότητα ... [των Δέκα] και της ίδιας αυτής τιμής που καθορίζεται για την Ισπανία ». Οι παράγραφοι 2 και 3 του ίδιου άρθρου διευκρινίζουν, αφενός, ότι το ρυθμιστικό ποσό μπορεί να προσαρμόζεται, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση των τιμών στην αγορά της Κοινότητας των Δέκα και της Ισπανίας, και, αφετέρου, ότι, για ορισμένους επιτραπέζιους οίνους, η προσαρμογή αυτή πραγματοποιείται ιδίως με βάση τις συγκεκριμένες τιμές τους στην αγορά παραγωγής και τον τύπο συσκευασίας τους. Το άρθρο 3 προβλέπει ότι, για ορισμένους οίνους ονομασίας προελεύσεως και για ορισμένα αμπελοοινικά προϊόντα που ορίζονται στο άρθρο 5 του κανονισμού, μπορεί να καθοριστεί ρυθμιστικό ποσό σε περίπτωση κινδύνου διαταραχής στην αγορά της Κοινότητας των Δέκα. Το άρθρο 6 προβλέπει ότι τα ρυθμιστικά ποσά προσαρμόζονται ιδίως ενόψει της εξέλιξης των χαρακτηριστικών των συναλλαγών σε σχέση με τα παραδοσιακά ρεύματα και των κινδύνων διαταραχής, καθορίζεται δε ανώτατο όριό τους στο επίπεδο που ορίζεται στο άρθρο 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης.

1.3. *Οι αμφισβητούμενοι κανονισμοί*

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου, η Επιτροπή εξέδωσε στις 28 Φεβρουαρίου 1986 τον κανονισμό 648/86, που καθορίζει τα ρυθμιστικά ποσά για την περίοδο 1985/86 που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα των Δέκα ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα κατατωγής Ισπανίας. Στις 3 Απριλίου 1986, τροποποίησε τον κανονισμό αυτό με τον κανονισμό 969/86, για να επανορθώσει ορισμένα υλικά σφάλματα ως προς τον καθορισμό του ύψους των εν λόγω ρυθμιστικών ποσών.

2. *Διαδικασία*

Η προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Μαΐου 1986.

Η αίτηση, την οποία υπέβαλε το προσφεύγον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ζητώντας την αναστολή εκτελέσεως των κανονισμών 648/86 και 969/86, απορρίφθηκε με Διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1986.

Η έγγραφη διαδικασία εξελίχτηκε κανονικά· με έγγραφο της 29ης Σεπτεμβρίου 1986, ωστόσο, το Βασίλειο της Ισπανίας παραιτήθηκε της καταθέσεως υπομνήματος απαντήσεως και ζήτησε, βάσει του άρθρου 55, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού διαδικασίας, να θεωρηθεί ότι η υπόθεση έχει προτεραιότητα, ώστε να οριστεί αναλόγως ημερομηνία για την προφορική διαδικασία. Με απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 1986, ο πρόεδρος απέρριψε το αίτημα αυτό.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 1986, το Δικαστήριο κάλεσε ωστόσο την Επιτροπή να απαντήσει εγγράφως σε σειρά ερωτημάτων σχετικών με τον υπολογισμό των επίδικων ρυθμιστικών ποσών. Η Επιτροπή απάντησε στα ερωτήματα αυτά με έγγραφο της 9ης Φεβρουαρίου 1987.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Το *προσφεύγον* ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να ακυρώσει στο σύνολό τους τους κανονισμούς 648/86 και 969/86 της Επιτροπής·

2) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, *καθής*, ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

2) να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

III — Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

Σύνοψη των προβαλλόμενων λόγων

Αφού εκθέτει εν συντομία τα πραγματικά περιστατικά, ιδίως σχετικά με την κατάσταση που ίσχυε πριν από την προσχώρηση της Ισπανίας και με τις διαπραγματεύσεις για το σύστημα των ρυθμιστικών ποσών, το προσφεύγον επικαλείται, καταρχάς, παράβαση ουσιώδους τύπου. Πρώτον, η Επιτροπή αναφέρει, στις αιτιολογικές σκέψεις των δύο επίδικων κανονισμών, ότι τα θεσπιζόμενα μέτρα είναι « σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Οίνων ». Δεύτερον, ο κανονισμός 648/86 καθορίζει ρυθμιστικό ποσό για τους οίνους ονομασίας προελεύσεως, χωρίς καμιά μνεία περί υπάρξεως κινδύνου διαταραχής της αγοράς.

Το προσφεύγον επικαλείται, στη συνέχεια, τους ακόλουθους τρεις λόγους. Πρώτον, η Επιτροπή, κατά παράβαση του άρθρου 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης και του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου, καθόρισε ρυθμιστικά ποσά, που είναι — κατά κανόνα — πολύ υψηλά. Δεύτερον, παρά την ύπαρξη του άρθρου 123, παράγραφος 2, στοιχείο α), της πράξης προσχώρησης και του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου και της κοινής δήλωσης που είναι προσαρτημένη στην πράξη προσχώρησης, η Επιτροπή δεν προέβλεψε ρυθμιστικό ποσό ειδικό για τους επιτραπέζιους οίνους ανώτερης ποιότητας. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η Επιτροπή όφειλε να προβλέψει ένα βασικό ρυθμιστικό ποσό για κάθε κατηγορία-τύπο οίνου, ώστε να προσδιορίσει στη συνέχεια, εντός κάθε κατηγορίας, άλλα ρυθμιστικά ποσά προσαρμοζόμενα ανάλογα με την ποιότητα, την τιμή και τη συσκευασία του συγκεκριμένου προϊόντος. Τρίτον, κατά παράβαση του άρθρου 123, παράγραφος 2, στοιχείο β),

της πράξης προσχώρησης, και του άρθρου 3 του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου, καθορίστηκε ρυθμιστικό ποσό για τους οίνους ονομασίας προελεύσεως, χωρίς να στοιχειοθετείται κίνδυνος διαταραχής στην αγορά.

1. *Τα πραγματικά περιστατικά*

Το *προσφεύγον* εκθέτει ιδίως ότι, πριν από την προσχώρηση, οι εισαγωγές ισπανικών οίνων στην Κοινότητα υπόκειντο στους δασμούς του κοινού δασμολογίου και στην καταβολή αντισταθμιστικού τέλους, κάθε φορά που η τιμή προσφοράς « ελεύθερο στα σύνορα » των εισαγόμενων οίνων, προσαυξανόμενη κατά το ύψος των δασμών, ήταν κατώτερη της τιμής αναφοράς. Η ισπανική κυβέρνηση, ωστόσο, είχε επιτύχει τη μη είσπραξη του αντισταθμιστικού τέλους, χάρη στη συμφωνία με την Κοινότητα της 5ης Νοεμβρίου 1970, με την οποία εξασφαλιζόταν ότι οι τιμές εισαγωγής δεν θα ήταν κατώτερες των κοινοτικών τιμών αναφοράς, μείον τους πράγματι καταβαλλόμενους δασμούς. Η συμφωνία αυτή προέβλεπε, εξάλλου, ότι οι ισπανικές εξαγωγές οίνων προς την Κοινότητα θα εξαρτώνταν από τη χορήγηση άδειας εξαγωγής και από την καταβολή μεταβλητού εξαγωγικού δασμού.

Το προσφεύγον εκθέτει, άλλωστε, ότι, από την αρχή των διαπραγματεύσεων για την προσχώρηση, η Ισπανία είχε αποκρούσει την καθιέρωση συστήματος εξισωτικών ποσών προσχωρήσεως, με την αιτιολογία ότι η αγορά του οίνου χαρακτηρίζεται από ευρύτατο αριθμό διαφορετικών ποικιλιών και από πολύ μεγάλη αστάθεια, ώστε να μην μπορεί να εφαρμοστεί σ' αυτήν ένα σύστημα βασιζόμενο σε ποσά που καθορίζονται άσχετα προς την πραγματική τιμή και τη συγκεκριμένη φύση των προϊόντων. Κατά την 29η σύνοδο της Συνδιάσκεψης, στις 28 και 29 Μαρτίου 1985, η Κοινότητα πρότεινε σύστημα ρυθμιστικών ποσών· τα ποσά αυτά θα καθορίζονταν κατ' έτος και για κάθε κατηγορία οίνων. Η Ισπανία απέκρουσε το σύστημα αυτό, με την αιτιολογία ότι ομοίαζε πολύ με σύστημα εξισωτικών ποσών προσχωρήσεως. Ωστόσο, η Ισπανία αποδέχτηκε τελικά την καθιέρωση ενός συστήματος ρυθμιστικών ποσών, που απαμβλυνόταν από την υιοθέτηση της αρχής του καθορισμού ανωτάτου ορίου, από τη δυνατότητα προσαρμογής του ρυθμιστικού ποσού που επιβάλλεται στους επιτραπέζιους οίνους ανάλογα με την κατάσταση των τιμών της αγοράς και από τον καταρχήν αποκλεισμό από το σύστημα αυτό των οίνων ονομασίας προελεύσεως.

Η *Επιτροπή* περιγράφει, καταρχάς, τα μεταβατικά μέτρα, τα οποία προβλέπει η πράξη προσχώρησης για τον τομέα του οίνου, και συγκρίνει τα καθεστώτα που ίσχυαν πριν και μετά την προσχώρηση. Εξηγεί συγκεκριμένα ότι η πράξη προσχώρησης προβλέπει, πέρα από το δασμολογικό « αφοπλισμό » και την εφαρμογή του συμπληρωματικού μηχανισμού κατά τις συναλλαγές, δύο ειδικά μεταβατικά μέτρα στον αμπελοοινικό τομέα, και συγκεκριμένα τον καθορισμό των τιμών (άρθρο 122) και το μηχανισμό των ρυθμιστικών ποσών (άρθρο 123). Τα μέτρα αυτά πρέπει να συνεκτιμηθούν με το σύνολο των μέτρων που εφαρμόζονται στον τομέα αυτόν.

2. *Παράβαση ουσιώδους τύπου*

Το *προσφεύγον* διατείνεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή αναφέρει, στις αιτιολογικές σκέψεις των επίδικων κανονισμών, ότι τα θεσπιζόμενα μέτρα είναι « σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Οίνων », ενώ δεν έχει διατυπωθεί καμία γνώμη. Επεξηγεί ότι η υποχρέωση τηρήσεως της διαδικασίας της επιτροπής διαχείρισης για την έκδοση των εκτελεστικών διατάξεων του μηχανισμού των ρυθμιστικών ποσών προβλέπεται στο άρθρο 11 του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου. Κατά τις συνεδριάσεις της, όμως, κατά το Φεβρουάριο και το Μάρτιο 1986, η Επιτροπή

Διαχείρισης Οίνων δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία για να διατυπώσει γνώμη.

Η *Επιτροπή* δέχεται ότι η επιτροπή διαχείρισης πράγματι δεν διατύπωσε γνώμη και ότι, ως εκ τούτου, ήταν εσφαλμένο να υποστηρίζει ότι αυτή διατύπωσε θετική γνώμη. Φρονεί, ωστόσο, ότι η περίσταση αυτή δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να καθιστά μη νόμιμους τους επίδικους κανονισμούς· δυνάμει του άρθρου 67 του κανονισμού 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 112), η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει τα σχέδια που υποβάλλοται στην επιτροπή διαχείρισης, έστω κι αν αυτή δεν διατυπώσει γνώμη.

Το *προσφεύγον* διατείνεται, δεύτερον, ότι ο κανονισμός 648/86 της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθεί ως στερούμενος αιτιολογίας, εφόσον ουδόλως αναφέρει κατά τι η εισαγωγή οίνων ονομασίας προελεύσεως, στους οποίους έχει εφαρμογή, μπορούσε να προξενήσει διαταραχές στην αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 123, παράγραφος 2, στοιχείο β), της πράξης προσχώρησης και του άρθρου 3 του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου.

Κατά την *Επιτροπή*, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, προκειμένου για πράξεις γενικής ισχύος, οι επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης πληρούνται, εφόσον οι αιτιολογικές σκέψεις της πράξεως εξηγούν την ουσία των θεσπιζόμενων μέτρων, και ότι δεν μπορεί να απαιτείται ειδική αιτιολόγηση για όλες τις λεπτομέρειες που ενδέχεται να περιέχει το εν λόγω μέτρο, αρκεί αυτές να εντάσσονται στο συστηματικό πλαίσιο του όλου. Σχετικώς παραπέμπει ιδίως στην απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Φεβρουαρίου 1984 (υπόθεση 37/83, Rewe, Συλλογή 1984, σ. 1229).

3. *Παράβαση του άρθρου 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης και του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου*

Κατά την άποψη του *προσφεύγοντος*, η Επιτροπή καθόρισε τα ρυθμιστικά ποσά χωρίς να λάβει υπόψη το ανώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης και στο οποίο επίσης αναφέρεται το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου. Τα ρυθμιστικά ποσά τα οποία επέβαλε η Επιτροπή είχαν σε ορισμένες περιπτώσεις ως επίπτωση το διπλασιασμό της τιμής των οίνων στην αγορά, η δε εξαγωγή ορισμένων κατηγοριών οίνου κατέστη αδύνατη.

Η *Επιτροπή* παρατηρεί, πρώτον, ότι από σύγκριση μεταξύ των τιμών αναφοράς, που ορίστηκαν με τον κανονισμό 1651/85 της Επιτροπής, της 18ης Ιουνίου 1985, που καθορίζει τις τιμές αναγωγής (αναφοράς) που ίσχυαν για την περίοδο 1985/86 στον αμπελοοινικό τομέα (ΕΕ L 159, σ. 31), αφενός, και των τιμών προσανατολισμού που ορίστηκαν με τον κανονισμό 462/86 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1986, που καθορίζει, για την περίοδο εμπορίας 1985/86, τις τιμές προσανατολισμού που εφαρμόζονται στην Ισπανία στον τομέα του οίνου (ΕΕ L 53, σ. 17), αφετέρου, προκύπτει ότι οι τελευταίες, προσαυξανόμενες με τους δασμούς και το ρυθμιστικό ποσό, δεν υπερβαίνουν τις τιμές αναφοράς· επομένως, τηρείται το ανώτατο όριο του άρθρου 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης.

Η Επιτροπή σημειώνει, δεύτερον, ότι οι στατιστικές που έχει στη διάθεσή της δείχνουν ότι οι ισπανικές εξαγωγές οίνου προς την Κοινότητα των Δέκα έχουν αυξηθεί αφότου τέθηκαν σε ισχύ οι επίδικοι κανονισμοί.

4. *Παράβαση του άρθρου 123, παράγραφος 2, στοιχείο α), της πράξης προσχώρησης, του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου και της κοινής δήλωσης της σχετικής με την εφαρμογή του ρυθμιστικού ποσού για τους επιτραπέζιους οίνους*

Το *προσφεύγον* εκθέτει ότι η Επιτροπή καθόρισε ένα μόνο ρυθμιστικό ποσό για τους επι-

τραπέζιους οίνους και ότι, συνεπώς, δεν προέβη σε καμία προσαρμογή για τους επιτραπέζιους οίνους ανώτερης ποιότητας. Το άρθρο 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης, όμως, το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου και η κοινή δήλωση σχετικά με την εφαρμογή του ρυθμιστικού ποσού για τους επιτραπέζιους οίνους προβλέπουν ρητά ότι, για τους επιτραπέζιους οίνους ανώτερης ποιότητας, το ύψος του ρυθμιστικού ποσού πρέπει να είναι κατώτερο εκείνου που ισχύει για τις παραδοσιακές κατηγορίες επιτραπέζιων οίνων. Με την προσαρμογή αυτή τα ρυθμιστικά ποσά μπορούν να επιτελέσουν την πραγματική τους λειτουργία, που συνίσταται στην αντιστάθμιση της διαφοράς μεταξύ των τιμών των ισπανικών οίνων και των τιμών των κοινοτικών οίνων του ίδιου τύπου ή της ίδιας κατηγορίας. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η Επιτροπή όφειλε, κατά συνέπεια, να καθορίσει ένα βασικό ρυθμιστικό ποσό για κάθε κατηγορία-τύπο οίνου που προβλέπεται από την κοινή οργάνωση της αγοράς του οίνου, ήτοι για τις κατηγορίες A I, A II, A III, R I, R II και R III, και να προσδιορίσει, στη συνέχεια, εντός κάθε κατηγορίας άλλα ρυθμιστικά ποσά ανάλογα με την ποιότητα, την τιμή και την εμφιάλωση του συγκεκριμένου προϊόντος.

Το προσφεύγον παρατηρεί ότι η εφαρμογή, για τους οίνους ποιότητας, ενός ρυθμιστικού ποσού που δεν είναι προσαρμοσμένο στις τιμές πωλήσεώς τους έχει επίσης ως αποτέλεσμα την άνοδο των τιμών τους σε επίπεδο υψηλότερο από εκείνο των τιμών αναφοράς, κατά παράβαση τόσο του πρώτου όσο και του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης.

Το προσφεύγον παρατηρεί, τέλος, ότι ο υπολογισμός του ρυθμιστικού ποσού που γίνεται για τις κατηγορίες R I και R II είναι ακατανόητος και ότι το ποσό αυτό δεν ισούται με τη διαφορά μεταξύ των κοινοτικών τιμών προσανατολισμού και των ισπανικών τιμών προσανατολισμού για την οικεία περίοδο. Επομένως, οι επίδικοι κανονισμοί δεν ανταποκρίνονται, ως προς το σημείο αυτό, στις επιταγές του άρθρου 123 της πράξης προσχώρησης.

Η *Επιτροπή* φρονεί ότι η προσαρμογή των ρυθμιστικών ποσών που εφαρμόζονται για τους οίνους ανώτερης ποιότητας έγινε με την εφαρμογή μειωμένου ρυθμιστικού ποσού για τους οίνους ονομασίας προελεύσεως· το ρυθμιστικό ποσό για τους οίνους αυτούς είναι 0,35 ECU/% vol/hl, ενώ για τους λευκούς επιτραπέζιους οίνους και τους ερυθρούς και ροζέ επιτραπέζιους οίνους είναι 1,42 ECU/% vol/hl και 0,85 ECU/% vol/hl αντιστοίχως.

5. *Παράβαση του άρθρου 123, παράγραφος 2, στοιχείο β), της πράξης προσχώρησης και του άρθρου 3 του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου*

Το *προσφεύγον* διατείνεται ότι το άρθρο 123, παράγραφος 2, στοιχείο β), της πράξης προσχώρησης και το άρθρο 3 του κανονισμού 480/86 του Συμβουλίου προϋποθέτουν να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου διαταραχής στις αγορές, πριν εφαρμοστούν τα ρυθμιστικά ποσά για οίνους ονομασίας προελεύσεως (και για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού). Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου μπορεί να στοιχειοθετηθεί μόνο μέσω αναλύσεως των τιμών που ισχύουν στην αγορά και της εξελίξεως του όγκου των συναλλαγών. Κατά το χρόνο καταρτίσεως και εκδόσεως των επίδικων κανονισμών, όμως, τέτοια ανάλυση επ' ουδενί λόγω μπορούσε να είχε γίνει· επομένως, ο καθορισμός ρυθμιστικού ποσού για τους οίνους ονομασίας προελεύσεως αντιβαίνει προς τις προαναφερθείσες διατάξεις της πράξης προσχώρησης και του κανονισμού του Συμβουλίου.

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι το ρυθμιστικό ποσό για τους οίνους ονομασίας προελεύσεως καθορίστηκε σε συνάρτηση με την ύπαρξη κινδύνου διαταράξεως.

6. *Απάντηση στα ερωτήματα του Δικαστηρίου*

Με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 1986, το Δικαστήριο κάλεσε την Επιτροπή να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα:

« 1) Ποια είναι τα στοιχεία που ενδέχεται να προξενήσουν διαταραχές στην αγορά, τα οποία ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό και τον υπολογισμό του ρυθμιστικού ποσού που εφαρμόζεται για τους οίνους ονομασίας προελεύσεως;

Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 1987, η Επιτροπή απάντησε ως εξής.

Απάντηση στο πρώτο ερώτημα

2) Ποια προσαρμογή έγινε στο ρυθμιστικό ποσό για τους (επιτραπέζιους) οίνους ποιότητας και βάσει ποιων στοιχείων έγινε ο υπολογισμός του ρυθμιστικού ποσού που εφαρμόζεται σ' αυτούς;

Κατά την άποψη της Επιτροπής, τα στοιχεία που μπορούν να προξενήσουν διαταραχές στην αγορά οίνων είναι το στοιχείο « τιμή » και η δυνατότητα « εμπορικής υποκατάστασης » που αντανακλούν, αμφότερα, το βαθμό ανταγωνισμού και συνεπώς διαταραχής.

3) Η Επιτροπή παρακαλείται να παράσχει αριθμητικό παράδειγμα για το πώς τηρήθηκε το ανώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης για τους ακόλουθους οίνους:

Κατά τον καθορισμό των ρυθμιστικών ποσών που εφαρμόζονται στους οίνους ονομασίας προελεύσεως, τα δύο αυτά στοιχεία ελήφθησαν υπόψη ως εξής:

α) κατηγορίες A I, A II και A III, 9,5 % vol και 12,5 % vol, εμφιαλωμένοι σε δοχεία περιεχομένου πάνω από 0,75 l ή κάτω από 0,75 l αντιστοίχως·

α) όσον αφορά τους οίνους « denominación de origen » που, λόγω των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τους, κατέχουν ιδιαίτερη θέση στην αγορά, τα ρυθμιστικά ποσά ορίστηκαν στην τιμή « μηδέν ». Πρόκειται εν προκειμένω για τους ξηρούς vins de liqueur « denominación de origen » (ουσιαστικά για τους οίνους jerez-xérès-sherry, manzanilla, montilla-moriles), οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να προξενήσουν διαταραχές στην αγορά της Κοινότητας των Δέκα, η οποία παράγει μόνο γλυκείς vins de liqueur. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι τιμές των vins de liqueur ισπανικής προελεύσεως είναι πολύ υψηλές, δεν αντιμετωπιζόταν το ενδεχόμενο διαταραχής·

β) κατηγορίες R I, R II και R III, 9,5 % vol και 12,5 % vol, εμφιαλωμένοι σε δοχεία περιεχομένου πάνω από 0,75 l ή κάτω από 0,75 l αντιστοίχως·

γ) οίνος ονομασίας προελεύσεως, 9,5 % vol και 12,5 % vol.

4) Για ποιο λόγο το ρυθμιστικό ποσό για την κατηγορία R I και R II δεν ισούται προς τη διαφορά μεταξύ της κοινοτικής τιμής προσανατολισμού, που δημοσιεύτηκε για την περίοδο 1985/86 (κανονισμός 1507/85), και της ισπανικής τιμής προσανατολισμού, που δημοσιεύτηκε για την ίδια αυτή περίοδο (κανονισμός 462/86); »

β) όσον αφορά τις λοιπές « denominaciones de origen », για τον υπολογισμό των ρυθμιστικών ποσών ελήφθη υπόψη το στοιχείο « τιμή ». Ενόψει όμως της ποικιλίας τιμών για την ίδια « denominación de origen » και για να μην καταστεί δυσκίνητη η διαχείριση του συστήματος, ορίστηκε μια τιμή κατ' αποκοπή για το σύνολο των « denominaciones de origen ».

Απάντηση στο δεύτερο ερώτημα

Η προσαρμογή του ρυθμιστικού ποσού για τους επιτραπέζιους οίνους ποιότητας έγινε βάσει της εμφιαλώσεώς τους, καταλήγοντας έτσι σε ποσό καθοριζόμενο στο 50 % του ποσού που εφαρμόζεται για τους αντίστοιχους επιτραπέζιους οίνους χύμα.

Μολονότι ο όρος « ποιότητα » συνδέεται εξ ορισμού με τους vqprd (οίνοι ποιότητας παραγόμενοι σε καθορισμένες περιοχές), είναι παγκοίνως γνωστό ότι ορισμένοι επιτραπέζιοι οίνοι, που διατίθενται εμφιαλωμένοι στο εμπόριο από την περιοχή στην οποία παράγονται, εμφανίζουν ανώτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά, οφειλόμενα στις ιδιαίτερες φροντίδες και στις ειδικές συνθήκες παραγωγής τους. Άλλωστε, το κόστος εμφιάλωσης και αποστολής των εμφιαλωμένων οίνων αντιπροσωπεύει σημαντικό μέρος της τελικής αξίας του προϊόντος.

Με το συνδυασμό, επομένως, της εμφιάλωσης στην περιοχή παραγωγής και της έννοιας της « ποιότητας » γι' αυτούς τους επιτραπέζιους οίνους, εφαρμόστηκε σ' αυτούς διαφοροποιημένο ρυθμιστικό ποσό, μειωμένο εν προκειμένω κατά 50 % σε σχέση προς τους αντίστοιχους οίνους χύμα.

Απάντηση στο τρίτο ερώτημα

Ανώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 123, παράγραφος 3, της πράξης προσχώρησης.

Προκαταρκτική παρατήρηση: Ο καθορισμός ρυθμιστικών ποσών για τους επιτραπέζιους οίνους των τύπων A II, A III και R III έχει θεωρητική μόνο σημασία, εφόσον η Ισπανία δεν παράγει οίνους των τύπων A II, A III και R III αυτών.

Δεδομένου, άλλωστε, ότι οι οίνοι « denominación de origen » δεν υπόκεινται στον καθορισμό τιμής προσανατολισμού, ο εν λόγω καθορισμός ρυθμιστικών ποσών καθίσταται αδύνατος.

Στοιχεία εκφραζόμενα σε Ecu/% vol/hl	A I 9,5 % vol		A I 12,5 % vol		R I και II 9,5 % vol		R I και II 12,5 % vol	
	0,75 l	0,75 l (1)	0,75 l	0,75 l (1)	0,75 l	0,75 l (1)	0,75 l	0,75 l (1)
Τιμές αναφοράς — Τρίτες χώρες (ανώτατο όριο)	8,68	4,23	7,61	4,23	8,93	4,48	7,86	4,48
Τιμή προσανατολισμού ισπανικού επιτραπέζιου οίνου	1,75	1,75	1,75	1,75	1,89	1,89	1,89	1,89
Ρυθμιστικό ποσό	0,71	1,42	0,71	1,42	0,43	0,85	0,43	0,85
Δασμοί	1,30	1,00	1,00	0,70	1,30	1,00	1,00	0,70
Αποτέλεσμα εφαρμογής του κανονισμού 648/86	3,76	4,17	3,46	3,87	3,62	3,74	3,32	3,44
	1 5	1 5	1 5	1 5	1 5	1 5	1 5	1 5

(1) Τα δοχεία που περιέχουν πάνω από 0,75 l εξομοιώνονται, για τον παρόντα υπολογισμό, προς τον οίνο χύμα.

Απάντηση στο τέταρτο ερώτημα

Στην Κοινότητα των Δέκα, η σχέση μεταξύ των τιμών προσανατολισμού των ερυθρών οίνων (R I, R II) και των λευκών οίνων (A I) ισούται προς 108 %. Η σχέση αυτή διατηρείται παγίως, έτσι ώστε οι παρεμβάσεις να είναι συνάρτηση της διαφοράς αυτής μεταξύ των τιμών που ορίζει η Κοινότητα.

Για τις τιμές που ορίζει η Κοινότητα για την Ισπανία, ο καθορισμός της σχέσης μεταξύ ερυθρών και λευκών επιτραπέζιων οίνων στο 108 % κατοχυρώνεται από το άρθρο 122, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, της πράξης προσχώρησης.

Ενόψει, όμως, της διαρθρωτικής υστέρησης των ερυθρών οίνων στην Ισπανία, η σχέση τιμής μεταξύ ερυθρών και λευκών επιτραπέζιων οίνων στην ισπανική αγορά είναι της τάξεως του 150 %.

Έτσι, η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό των ρυθμιστικών ποσών για τον ερυθρό επιτραπέζιο οίνο, έλαβε υπόψη τις πραγματικές τιμές που ίσχυαν στην ισπανική αγορά, αντί της τιμής προσανατολισμού για τους ίδιους αυτούς οίνους, η οποία καθορίστηκε με μέλημα της διατήρηση της σχέσης μεταξύ των καθοριζόμενων από την Κοινότητα τιμών που ίσχυαν στην Κοινότητα.

Συγκεκριμένα, το ρυθμιστικό ποσό για τους ερυθρούς επιτραπέζιους οίνους (χύμα) προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ της τιμής προσανατολισμού στην Κοινότητα των Δέκα και μιας πλασματικής τιμής προσανατολισμού, που ορίζεται για την Ισπανία σε 2,57 ECU/% vol/hl. Έτσι, το ρυθμιστικό ποσό είναι ίσο προς 3,42 — 2,57 = 0,85 ECU/% vol/hl. Πράγματι, μια αυστηρή εφαρμογή της διαφοράς μεταξύ των αντίστοιχων τιμών προσανατολισμού θα κατέληγε σε ρυθμιστικό ποσό ίσο προς 3,42 — 1,89 = 1,53 ECU/% vol/hl, που θα ήταν υπερβολικά υψηλό, ενόψει των πραγματικών τιμών των ισπανικών ερυθρών επιτραπέζιων οίνων στην αγορά.

T. Koopmans
εισηγητής δικαστής